

Ystävät hyvät!

24.4.2014

Morogorossa on sadekausi. Sadekuuroja tulee lähes päivittäin. Lämpötila kipuaa kuitenkin + 30 paikkeille päivisin, joten on kuumaa ja kosteaa. Pari viikkoa sitten täällä satoi kolme vuorokautta yhteen menoon. Se on poikkeuksellista. Sade aiheutti monin paikoin tulvia ja ongelmia. Koteja tuhoutui, seiniä romahteli, irtaimistoa hävisi. Muutamia ihmisiä kuoli sateiden vuoksi. Morogoron hiippakunnassa on ollut meneillään vaate- ja tavarakeräys tulvan uhreille, ja hiippakunta on hakemassa katastrofiapua myös Suomen Lähetysseuran kautta.

Me matkustimme alkuvuodesta kovasti. Parin kuukauden aikana tuli ajokilometrejä 5500 ja lentokilometrejä tuhansia myös. Minä (Katri) kirjoitin artikkeleita, Visa tapasi lähetystyöntekijöitä ja hiippakuntien edustajia. Suurimmat päätiet ovat hyvät, mutta muuten tiet voivat olla hyvinkin huonossa kunnossa. Siltoja romahtelee, teitä sortuu tai ne muuttuvat niin pehmeiksi, että matka keskeytyy. Me emme ole jääneet mihinkään täysin jumiin, vaikka jännittäviä paikkoja onkin ollut matkoilla. Kirjoitin juttuja erilaisista kirkon juhlista, haastattelin Suomen Lähetysseuran entisiä stipendiaatteja, jotka ovat nykyään keskeisissä tehtävissä kirkossa. Vammaisen Japhet-pojan tarina ilmestyy Sana-lehdessä.

Me olemme pastoreiden Paulon ja Maryn kanssa kietäneet kaikki rovastikunnat ja kouluttaneet yhteensä 90 uskonnonopettajaa. Muistutan heitä, että opettajana toimiminen on kunniatehtävä. Rohkaisen heitä menemään kouluihin. Monet jännittävät nuoria ja arkailevat mennä pitämään tunteja. Toukokuun alussa järjestämme yhden koulutuksen yhdessä muiden kristillisten kirkkokuntien kanssa. Heistä suurin osa on anglikaaneja. Sinne odotetaan 50 opettajaa. He ovat pääosin vapaaehtoisia, jotka ovat saaneet virallisen luvan opettaa kouluissa. Yhteistyö pastori-opettajien, Paulon ja Maryn kanssa on sujunut erinomaisesti. Nyt kun olemme tutustuneet, he uskaltavat kertoa ehdotuksia toiminnan jatkosta ja saamme yhdessä tehtyä järkeviä päätöksiä. Minulla on kokemukseni ja ulkopuolisen näkemykseni, heillä on paikallisen kulttuurin, kirkon ja koulujärjestelmän tuntemus. Ja he muistavat aina rukoilla, erityisesti Mary. Autolla matkalle lähtiessä, perille saavuttaessa, ennen ruokailua, ennen opetuksen aloittamista, sen päättyessä...

Nuorisotyötä suunnittelimme yhdessä nuorisotyön vastuunkantajien kanssa ja päädyimme aloittamaan varainhankinnalla, joka tuottaisi säännöllisiä tuloja nuorisotyölle. Sen suhteen päädyimme 21 päivän koulutukseen, missä aktiiviset, työttömät nuoret saavat mahdollisuuden tulla koulutukseen. Heille opetetaan ryhmittäin pienyrittäjyyden perustaitoja, ja he aloittavat omissa seurakunnissaan toimintaa, joka on nuorison yhteistä. Voimme ottaa osallistujia 26. He tulevat kaikista rovastikunnista, mutta köyhimmästä tulee eniten, ja heistä tyttöjä tulee olla melkein puolet. Bisnesajattelusta on monessa muussakin yhteydessä hyötyä, koska se opettaa suunnitelmallisuutta, yhteistyötä ja realistista ajattelua. Pitkäjänteisyyden ja realismin puute on täällä monessa heikkoutena.

"Tutkimattomat ovat Herran tiet" tässäkin, kun yksi tunsu yhden ihmisen ja hän toisen, ja siten me tutus-
tuimme Mr Lescelles Cheniin, joka on alunperin jamaikalainen yrittäjä, tohtori, Afrikassa pitkään asunut.

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Nyt hän opettaa instituutissaan käytännönläheistä yrittäjyyttä juuri nuorille. Minulle sattui sopivasti (vähän tarkoituksellakin) loma sellaiseen aikaan, että hiippakuntasiheeri Tabitha Kilatu saa ottaa vastuun kurssista sen toteuttamisen ajalta. Hän on innoissaan, ja he näyttävät tulevan MrChenin kanssa hyvin toimeen, joten minä astun syrjään ja menen lomalta palatessani sitten kurssin päätösjuhliin. Näinhän on tarkoituskin tässä työssä, että vastuu olisi mahdollisimman paljon paikallisilla ihmisillä.

Morogoron hiippakunnan henkilökunta yhdessä aluepastoreiden kanssa on lähdössä retkelle eteläiseen hiippakuntaan Suomen Lähetysseuran tuella. Monessa paikassa täällä Tansaniassa kirkollisessa elämässä diakoninen ajattelu on aika lapsenkengissään. Eteläisessä hiippakunnassa ja Iringassa on Lähetysseuran tukemia diakonisia hankkeita, mm kummilapsitoimintaa, vammaisten tukemista ja katudiakoniaa, ja nyt morogorolaiset lähtevät ottamaan oppia, miten diakoniaa voisi täälläkin toteuttaa. Olen siitä iloinen, koska huomioni on kiinnittynyt vähäiseen diakoniaan täällä. Kirkon kasvusta iloitaan, ja kirkkoja rakennetaan, koska osataan, mutta kirkon toiminnan sisältöjä, erilaisia työmuotoja on paikallisten vaikeampi suunnitella ja toteuttaa. Niihin he tarvitsevat näkemystä ja apua.

Vietimme muutaman päivän Sansibarilla lähettien kokouksessa. Meitä on 17 lähetystyöntekijää täällä eri puolilla maata. Lapsiakin on paljon. Saimme hengellistä ravintoa, kuin myös maallinenkin oli erittäin hyvää. Meille piti raamattutunteja Carl-Erik Sahlberg, ruotsalainen pappi, joka asuu nykyään Tansaniassa.

Me elämme jo loman odotuksessa. Olimme viime kerran Suomessa elokuussa. Nyt tulemme toukokuussa. Palaamme Morogoroon juhannuksena. Tapaamme paljon ystäviä ja toteutamme asiota, joista täällä olemme unelmoineet. Ruokailu ABC-huoltoasemalla, uimahallissa käynti, elokuvat ja puhdas juomavesi suoraan hanasta ovat ensisijaisia listallamme. Suomi on hieno lomamaa. Osallistumme Lähetysjuhliille, Visalla on yksi työtehtäväkin siellä. Meidän Morogoron hiippakunnan piispa Jacob Mameo on siellä myös vieraana.

Herra on minun paimeneneni, ei minulta mitään puutu.

Terveisin Katri ja Visa. P.O.Box 1576 Morogoro Tansania.

Pääsiäisenä keskustan Mjipyyn kirkko oli täynnä väkeä.

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Pastori-opettajat Paulo ja Mary Turianin koulutuspäivässä

Piispa Mameo, kun kuvasin ja haastattelin häntä Vaasan Lähetysjuhlia varten hiippakunnan toimistolla.

